

יוסף זוסדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דרחה" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

שבת שלום

חול המועד פסח
יא' לעומר
אבות א'

שבת כו' ניסן ה-תשפ"ד
 פרשה: אחרי מות
 הפטרה: ויהי דבר ה'
שבת מברקין
 ראש חודש אייר ביום
 רביעי וחמישי המולד
 יום רביעי בשעה: 11:41
 ו - 8 חלקים

הדלקת נרות - 19:03
צאת השבת - 19:56
ר"ת - 20:48

הדלקת נרות בשבת הבאה **19:09**

קדשים	אחרי מות
עמוד השחר: 4:33	4:25
זמן טלית: 4:40	4:32
זריחה: 5:54	5:48
חצות: 12:40	12:40
מנחה גדולה: 13:14	13:14
שקיעה: 19:26	19:31

גרוע מגולן

השקרן גרוע מן הגנב ומן
 הגזלן: הגנב גונב בלילה ואינו
 גונב ביום, ביום הוא מפחד.
 הגזלן גוזל ביום ובלילה, אבל
 רק מן היחיד ולא מהרבים, כי
 מהם הוא מפחד. ואילו השקרן
 - משקר ביום ומשקר בלילה,
 בין ליחיד ובין לרבים.

העלון לרפואת
 מנשה בר דוד וברוריה
 מרת אחוהי דינה בת רחל
 ולע"ג חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל
 חמותי מרים בת רחל ע"ה
 הרופא להקדיש את העלון או חלקו
 בטל... 052-5079555

המאוחד והמפורד

לעיתים, שומעים אנו מישהו שואל: האמנם יש צורך בבתי כנסת נפרדים, ובנוסחהות תפילה, ומנהגים ייחודיים, והרי אנחנו עם אחד, כולנו יהודים.

אין זו שאלה, משום שכך נוצר ועוצב עם ישראל מלכתחילה. במסגרת של יב' שבטים, כולם אהובים, כולם ברורים, וכל אחד וייחודו. לכל אחד שמורה היתה ברכה נפרדת, ואיש על מחנהו ואיש על דגלו. אלא מה, שככלות הברכות כתוב בתורה: "איש אשר כבדתו בירך אותם". ופירש רש"י, שיעקב אבינו חזר וכלל את כולם יחד, בכל הברכות. כלומר, כל שבט יש לו ייחוד משלו וזהוהו עצמית, אבל עליו לדעת שהוא חלק מן הכלל, מן העם כולו. למה הדבר דומה, לאחים בני משפחה אחת, בנים לאב אחד, רבה בנייהם האהבה והאחוה, רב הוא המשותף והמאוחד, אבל כל אחד ואישיותו שלו.

היום שלאחר החג, קרוי בשם "איסרו חג". מקור השם הוא בפסוק שבסוף ההלל: "איסרו חג בעבותים" שפירושו: תקשרו את החג בחבלים. הפסוק מדבר, כמוכח, על קרבן חגיגה, אבל ביטוי זה השתרש כשמו של היום שלאחר החג. בודאי יש משמעות לשם הזה. משל, לאשה שעמלה לאחר פנינים בשרשרת. שרשרת נהדרת, אילו פנינים מרהיבות, עמל של שעות השקיעה, וכבר ראתה בעיני רוחה כיצד היא מתהדרת בשרשרת הארוכה והנפלאה. סוף סוף הסתיימה המלאכה, והיא אחזה בשרשרת וקמה ממקומה באנחת רווחה והנה כל הפנינים נופלות ומתפזרות לכל עבר, מתגלגלות ואובדות, כל העבודה ירדה למיזון, ומי יודע מה נאבד, מה קרה? דבר פעוט: היא לא קשרה את המחרוזת בקצה החומו.

במה הדברים אמורים? עבר עלינו חג כה נפלא, ליל הסדר, ההגדה, חינוך הבנים, תפילות החג, עליה לרגל. אם נקום סתם כך ונלך, הכל יתפור, יאבד, עלינו לראות לשמר את רגשות הקודש ולהתחזק ברוחניות, לקשור את החג, שלא יאבד מאתנו בימי החולין הבאים לקראתנו לשלום.

העלון לע"ג
 דודית עליה מור יוסף בת אסתר ע"ה שנלב"ע כ"ט צ"ס
 זצ"ל.ב.ה.

חיך קל עליה על פניו של רבי אפרים. "אמור למלך שייכנסו", הורה למשרתו.

המלך לא נכנס. הוא דהר פנימה, כאחוז אמוק. מראה עיניה הפקחות של בתו, כמעט שהטריף עליו את דעתו מרוב אושר, ולמשמע בקשתה לשנות מעט מים נפרץ סכר דמעותיו והוא התנפל על רבי אפרים בחיבוקים ונשיקות לאין מספר.

"זו היא נקודת המפנה במצבה של החולה", בישר רבי אפרים למלך. "בעוד זמן קצר תשוב לאיתנה. בעזרת ה'. ותבריא לחלוטין".

ואכן, כך היה. כעבור ימים ספורים בלבד קמה הנסיכה ממיטת חוליה, בריאה ושלמה.

רבי אפרים נקרא אל היכל המלך. שם המתין לו המלך. בנוכחות שר האוצר ושאר שרי הממלכה.

"כידוע לך. ידידי הרב", פתח המלך. "הבטחתי כי מי שיצליח לרפא אהבתי, אמלא כל משאלה שיעיג בפניי. ובכן, הגיעה עת התשלום. הנני מוכן ומזומן לשלם לך על הצלת בתי בכל דרך שתבקש".

רבי אפרים נשך את שפתיו בכאב, מנסה לעצור בעד דמעותיו, ללא הצלחה. "אדוני המלך", זעק מקירות ליבו. "וכי מה אני ומה חיי?! לא עבורי אני מבקש. כי אם בעבור אחי היהודים, המדוכאים והאומללים".

"אנא, אדוני המלך". התחנן רבי אפרים. "אם ברצונך להיטיב עמי על הצלת בתך. פטור נא את נתיניך היהודים ממס הגולגולת, והתר לבני עמי להתגורר גם בתלמסאן הבירה".

"נעניתי לך!", הכריז המלך ברגש, בתוך כדי דיבור. "עוד היום אחתום על שני הצווים, יהודי מרוקו כולה ייפטרו ממס הגולגולת. ושערי עיר הבירה תלמסאן ייפתחו גם בפני יהודים".

"אולם בתנאי אחד", הוסיף המלך בחיך עולז, "בתנאי שאתה תתגורר בסמוך לארמוני ותשמש כרופאי האישי" ...

כך. בזכותו של רבי אפרים אנקוה, הפכה תלמסאן עיר הבירה לאחד מריכוזי היהודים הגדולים במרוקו. יהודים רבים נהרו לעיר, שהיתה באותם ימים מרכז מסחרי חשוב, הם הורשו לעסוק בכל תחומי המסחר והמלאכה. ועל כל זאת הקים רבי אפרים אנקוה - רבה של תלמסאן - ישיבה גדולה בעיר. ששמע תלמידיה המופלגים בחכמה ובריאה יצא למרחוק.

ואך למותר לציין, כי ארמונו של המלך היה פתוח בפני רבי אפרים בכל עת ובכל שעה, מה שנוצל על ידי רבי אפרים לטובת יהודי מרוקו כולה.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "for son" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

צרכי החג למען משפחות נצרכות
 מרובים הם צרכי החג והתרבו משפחות נזקקות. פונים אנו אליכם תושבי הצנור והסביבה, להיות שותפים עדיין במצוה גדולה זאת ולבסות את החלוקה לשמחת החג לבתים אלו. כל תרומה תתקבל בברכה. לשיבת חוני או אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

for son

"כתונת בד קודש ילבש... ורוזן במים כשור ולבש"

נראה שאדם הרוצה להכנס לקודש ולשרת את ד' לפני שילבש בגדי הקודש שהם הדברים החיצוניים ראשית דבר "ורחץ במים" היינו ילמד התורה הקדושה וישטוף וימרק את גופו ממעשיו הרעים ואח"כ ילבש הבגדים שהם לבושו של תלמיד חכם ולא ילבש איצטלה של תלמיד חכם גדול והוא אינו כן. [א.טוב]

"ונתן אהרון על שני השעירים גורלות"

השעיר אשר עלה עליו הגורל לדי' עולה לקורבן שוחטים אותו בקדושה ובטהרה, את דמו מזים בתוך קודש הקודשים וגם על מזבח הזהב והבשר ופרשו נשרפים באש, ואילו השעיר השני אינו עולה לקורבן אלא "יעמד חי" ועשוי להגיע להתרוממות רוח וגאווה הנה הוא חי וקיים, וכאשר מוליכים אותו לעבר ההרים שמחוץ לירושלים מוסיף יהרהר ומתמלא שמחה על שצועד הוא בעולם החופשי חי רגע. השיא בהצלחתו הרגע שבו מעלים אותו לצוק ושולח הוא מבט של בוז וגאווה על כולם, אך אינו יודע את הסיבה האמיתית מדוע הובא אל הצוק הזה ואילו היה חש את אשר צפוי לו תוך זמן קצר לא היה נתפס למחשבות אלו ולאשליות רבות, ואז דחיפה קלה לעבר המדרון התלול מרסקת את איבריו והם מתפורזים לכל עבר אז יודעים הכל, מי הוא המאושר האמיתי.

תיאור זה יכול להוות ביטוי לענין

הבחירה החופשית שתי דרכים שוות פתוחות בפני כל אחד מישראל הדרך האחת היא דרך התורה והמצוות - היא מובילה את ההולכים בה ומקרבת אותם אל ד' הדרך השנייה היא דרכם של אלה החיים חיי חולין והם מלאי תאוות ואהבת חיי העולם הזה ורחוקים מלימוד התורה וקיום מצוות הדרך הראשונה דורשת אמנם לעתים קרובות: ויתור על רצונות מסוימים, הגבלות שונות הבאות מכח דיני התורה, וכדו' אך הכל כדאי למען התכלית הנעלה - לשכון במקדש ד'. [ע"פ לקח טוב]

"וכל אדם לא יהיה באוהל מועד"

כוונת הפסוק הוא מדבר על שליח ציבור שהוא במקום כהן דכמו שזה מכפר על העם כך זה מכפר, וצריך זה הש"ץ שישים בליבו שלא יש שום אדם בעולם זולתי הוא והקב"ה. וז"ש "וכל אדם לא יהיה באוהל מועד" דהיינו כשיבוא לאוהל מועד שהוא בית הכנסת להתפלל יחשוב שאין שום אדם ולא שום דבר דכל לרבות הדברים האחרים שהם ענייני עוה"ז וצריך הש"ץ שיחשוב שלא יש בעולם לא אדם ולא דבר זולתי הוא והקב"ה וז"ש וכל אדם לא יהיה באהל מועד שהוא בית הכנסת להתפלל יחשוב שאין שום אדם ולא שום דבר דכל לרבות הדברים האחרים שהם ענייני עוה"ז וזה צריך לחשוב מתחילת התפלה עד סופה וזה"ש "בבואו לכפר בקדש עד צאתו" וכשיעשה כך הוי ראוי והגון שיכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל. [פתוחי חותם].

הלכות ויקרא

הלכות השכרת והשאלת כלים לגוי לשבת ודיני שביתת בהמה ודיני מכירת עסקים העובדים בשבת לגוי ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

מכירת עסקים העובדים בשבת לגוי

וכן אם יש לו עסק בשותפות עם הגוי, ולא התנו ביניהם מתחלה בשעה שעשו השותפות שיעבוד הגוי בשבת, ויהיו כל הרווחים הבאים מעבודת יום השבת שייכים לגוי לבדו, וכנגד זה יעבוד היהודי יום אחד מימות החול, ויהיו הרווחים הבאים מעבודת יום זה שייכים ליהודי לבדו, ולאחר מכן רואים שיש צורך גדול להפעיל את העסק בשבת, יש להקל על ידי שימכור חלקו לגוי כנ"ל. (ואפילו כשהוא שותף עם הגוי בבהמות, שיש בזה איסור שביתת בהמתו שהוא מן התורה, כל שרוצה הגוי לעבוד בהם בעל כרחו של היהודי, יש להקל על ידי מכירה כנ"ל). (ועיין בהלכה ברורה סימן רמה סעיף יג). וצריך אותו שמכר עסקיו לגוי לפרסם ולהודיע הדבר שמכר העסק לגוי כדי שלא יחשדו בו שעסקיו עובדים בשבת. וגם יזהר ביותר שלא יהיה לו דין ודברים עם הגוי על הפעלת העסקים בשבת, ולא ישא ויתן ולא ידבר עם הגוי כלל על עניני העסק בכל הקשור לשבת, וגם יזהר שלא יאמר לגוי שיעבוד בשבת, וקל וחומר שיזהר שלא ללכת למקום שנמצאים בו העסקים כדי לבדוק ולפקח על עסקיו, או כדי שלא יגנוב הגוי מהעסק, (ועיין בהלכה ברורה סימן רמד סעיף כז).

וכשמכר עסק שבאים אנשים לקנות בו בשבת, אין להקל אלא כשאותו עסק נמצא במקום שאין יהודים גרים שם, אבל במקום שיהודים גרים שם, ויש לחוש שמא יבואו לקנות בשבת, יש להחמיר שלא יפתח עסק זה בשבת כלל, ואין לסמוך בזה על מכירת העסק לגוי כלל. (ועיין בכיוצא בזה בהלכה ברורה סימן רמג סעיף ה' וסעיף יז, ובשו"ת אוצרות יוסף שבסוף הספר סימן ה').

חיי ויקרא

בלי שינוי

איש ואשה באו להתריון לפני רב. האיש רצה לגרש את אשתו, ואילו האשה סירבה להתגרש.
 רצוני להשאיר באותו מצב שבו הייתי. באשר נישאתי לו, נימקה האשה את סירובה להתגרש. בלומה?
שאל הרב. הסבירה האשה: בעת שנישאתי לו הייתי אלמנה, ועבשתי הוא רוצה להפוך אותי לגרושה. ובני לא אסבנים בשום פנים לשינוי זה. רצוני להשאיר אלמנה כפי שהייתי...